

[Indenrigsministeren.]

1. april 1948, bestemmes det i lovforslagets § 4, at distriktsjordemødre, der har været i funktion i tiden fra 1. april 1946 til 31. marts 1948, får en godtgørelse een gang for alle på 500 kr.

Udover disse forslag, som er stillet af udvalget, har jeg, som det fremgår af lovforslagets § 1, sidste stykke, fundet det rimeligt, at der for tiden 1. januar 1948—31. december 1949 gives distriktsjordemødrene et særligt løntillæg på 108 kr. årlig.

Udvalget har endvidere fundet det påkrævet, at der finder en forbedring sted af de pensionerede distriktsjordemødres økonomiske forhold. De pensioner, som ydes i henhold til de nugældende regler, er meget små. Det kan således nævnes, at i finansåret 1946—47 havde af 194 pensionerede distriktsjordemødre kun 62 en pension inklusive reguleringstillæg på 2 000 kr. og derover, 30 en pension på under 1 400 kr., mens resten, det vil sige 102, havde en pension på mellem 1 400 kr. og 2 000 kr.

Meningen med disse pensioner, hvortil jordemødrene ikke selv yder bidrag, har imidlertid oprindeligt været, at de skulle være som et tilskud til selvpensionering; men som det vil fremgå af, hvad jeg sagde før om jordemødrenes indtægtsforhold, må denne forudsætning antages at svigte for manges vedkommende. Særlig for jordemødre med distrikter med ringe fødselstal har selvpensionering været udelukket, og udvalget foreslår derfor, at fødselstallet ikke længere skal benyttes ved beregningen af grundpensionen, men at dette afløses af et fast beløb ens for alle jordemødre.

Udvalgets forslag herom, som jeg også i denne henseende har kunnet lægge til grund for lovforslaget, går ud på, at der for distriktsjordemødre, der er afskediget efter 1. april 1948, ifølge forslaget § 3 sker følgende forbedringer fra afskedigelsestidspunktet at regne: grundpensionens minimums- og maksimumsbeløb, som hidtil har været på 600 kr. og 1 500 kr., forhøjes til henholdsvis 700 kr. og 1 800 kr. Det pensionsgivende løntillæg indgår i beregningen af grundpensionen. Fødselsantallet har hidtil indvirket på pensionsberegningen derved, at der tillagdes et beløb af mindst 100 kr. og højst 200 kr. I stedet foreslås et fast beløb på 460 kr.

For distriktsjordemødre, der er afskediget efter 1. april 1920, men inden 1. april 1948, foreslås det, at der efter nærmere regler, hvorom jeg tillader mig at henvise til lovforslagets § 3, fra 1. april 1948 sker en pensionsregulering efter lignende retningslinie

som den, statens pensionister pensioneres efter ved lov af 21. december 1946.

Herudover foreslås det i lovforslagets § 4, at der i lighed med, hvad de fungerende distriktsjordemødre får, gives de distriktsjordemødre, der er blevet afskediget efter 1. april 1920, men før 1. april 1948, en godtgørelse een gang for alle på 500 kr.

Endelig har jeg i lovforslagets § 3 indføjlet en bestemmelse om, at der for tiden 1. januar 1948—31. december 1949 gives alle pensionerede distriktsjordemødre et særligt tillæg på 60 kr. om året.

Bortset fra forhøjelsen af boliggodtgørelsen, som vanskeligt lader sig beregne på forhånd, kan det anslås, at lovforslaget for amter og købstadkommunerne i det hele vil komme til at betyde en eengangsudgift på ca. 215 000 kr., en midlertidig udgift for 2 år på 43 500 kr. og endelig en årlig merudgift på 160 000 kr.

For statskassen vil eengangsudgiften andrage ca. 125 000 kr., den midlertidige udgift 18 500 kr. pr. år i 2 år og den årlige merudgift ca. 80 000 kr.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i landkommunalloven af 1933.*

Efter forslaget skal der i de sognekommunale styrelsesvedtægter kunne optages bestemmelser om pensionering af afgåede sognerådsformænd, der har fungeret som sådanne i mindst 12 år. Det er De samvirkende Sognerådsforeninger og Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, der har stillet forslag om gennemførelse af en pensionsordning for sognerådsformænd i lighed med den ordning, der nu i en årrække har været gældende for borgmestre i købstæderne. Regeringen har fundet organisationernes forslag velbegrundet. Det er jo nu efterhånden betydelige krav, der stilles til sognerådsformændenes arbejdskraft, og det vil derfor være naturligt, at der åbnes adgang til at tilstå veltjente sognerådsformænd en pensionslignende ydelse af vedkommende kommunes kasse.

Til gennemførelse af en pensionsordning kræves efter lovforslaget sognerådets vedtagelse og amtsrådets stadfæstelse. Indtil videre vil indenrigsministeriet ved tilrettelæggelsen af pensionsordninger kræve de regler fulgt, som findes i den standardvedtægt, der er aftrykt som bilag til lovforslaget. Af hovedpunkterne i vedtægten